

THE PUBLIC PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT PLAN OF BANGKHAYAENG SUBDISTRICT MUNICIPALITY MUEANGPATHUMTHANI DISTRICT PATHUMTHANI PROVINCE

Pichsinee JITRANGSRI¹

1 Faculty of Public Administration Sripatum University Thailand; smilezine04@gmail.com

ARTICLE HISTORY

Received: 14 June 2024

Revised: 28 June 2024

Published: 12 July 2024

ABSTRACT

This research is a qualitative research study. The data was collected through interviews with 15 important informants. The objective was to study public participation in preparing the local development plan of Bang Khayaeng Subdistrict Municipality. Mueang Pathum Thani District Pathum Thani Province They also study problems and obstacles along with studying ways to solve problems in participation of the people in making development plans. Research has found that public participation in preparing local development plans should be developed. The municipality should create incentives for people to have faith. Have confidence for the benefit of the public including building good relationships with the people. You must give your heart to the people more than using your power Promote cooperation, joint effort, and giving people the opportunity to exchange opinions. As for problems and obstacles, it was found that people lack understanding, knowledge, and lack the power of faith in the management team. Therefore, there is no courage to express opinions. And in terms of solutions to problems and obstacles, it was found that training should be organized to educate the public in order to promote people's knowledge Understanding of local development plans including knowing how to take action and benefits that will be received

Keywords: Public Participation, Faith, Power and Consideration

CITATION INFORMATION: Jitrangsri, P. (2024). The Public participation in Local Development Plan of Bangkhayaeng Subdistrict Municipality Mueangpathumthani District Pathumthaniprovence. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(7), 27

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล ตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

พิชญ์สินี จิตรังษี¹

1 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม; smilezine04@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อีกทั้งยังศึกษาปัญหา อุปสรรค พร้อมกับศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำแผนพัฒนา ผลวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรมีการพัฒนา ทางเทศบาลควรสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมีความเลื่อมใสศรัทธา มีความยึดมั่นถือมั่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ต้องให้ใจกับประชาชนมากกว่าการใช้อำนาจ ส่งเสริมให้มีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ให้โอกาสประชาชนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคพบว่า ประชาชนขาดความเข้าใจ ความรู้ และขาดพลังศรัทธาต่อคณะผู้บริหาร จึงไม่มีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น และในด้านแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค พบว่าควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมไปถึงได้รู้วิธีการลงมือปฏิบัติ และประโยชน์ที่จะได้รับ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน, ศรัทธา, อำนาจและความเกรงใจ

ข้อมูลการอ้างอิง: พิชญ์สินี จิตรังษี. (2567). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(7), 27

บทนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีหลักการสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยต้องมีการรวบรวมข้อมูลจากประชาคมในประเด็นข้อคิดเห็น ความต้องการของชุมชน รวมถึงการปัญหา มาเป็นข้อมูลประกอบกับข้อมูลด้านอื่นๆ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ทำ แก้ไขปัญหา ตัดสินใจ รวมไปถึงตรวจสอบ มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมทราบปัญหาและความต้องการในพื้นที่มากที่สุด ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำข้อมูลที่ทราบมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาในพื้นที่อย่างแท้จริง ตลอดจนอำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้การมีส่วนร่วมของบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าของการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาความต้องการของประชาชนและการบรรเทาทุกข์ควรเป็นประเด็นหลักของเทศบาลตำบลบางชะแยง

จากข้อมูลเบื้องต้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสำคัญ และนโยบายของรัฐบาลส่งเสริมให้คนหรือชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการกิจการของตนเองโดยการทำงานร่วมกัน แบ่งปันความคิดเห็น และรับผิดชอบ การเริ่มต้นการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นผลมาจากความสามารถในการกำหนดเป้าหมายพื้นที่เฉพาะเพื่อการปรับปรุง ซึ่งในหลายปีที่ผ่านมาทางเทศบาลตำบลบางชะแยง พบปัญหาว่า มีข้อร้องเรียนจากประชาชนผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ทางโทรศัพท์ การเขียนคำร้อง การร้องเรียนผ่านอีเมล และการสอบถามเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลบางชะแยงโดยตรงผ่านการประชุมเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นพบว่า ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนเข้าใจว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบเป็นของเจ้าหน้าที่เท่านั้น ประชาชนมีหน้าที่เพียงแต่เข้าไปร่วมในการฟัง ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมไปถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา อุปสรรค ในการมีส่วนร่วมของประชาชน

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น Wit (1967 อ้างถึงใน สาราญ ท้าวเงิน และคณะ, 2561: 7) ได้อธิบายความหมายไว้ว่า การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือบางส่วนในการบริหาร ดังนั้น การบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน การปกครองส่วนท้องถิ่นมีรูปแบบการปกครองแตกต่างกันตามความเหมาะสมกับสภาพแต่ละท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้ทำให้ประชาชนมีความตื่นตัว และมีความรู้ ความเข้าใจในการปกครองมากขึ้น โดยเฉพาะการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบต่างๆ ดังที่ World Health Organization (2002) ได้อธิบายความหมายไว้ คือ กระบวนการที่สร้างให้เกิดการสานเสวนา (Dialogue) และความประสานร่วมมือกับชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ โดยกระบวนการดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีสิทธิที่จะรู้อะไรก็แล้วแต่ที่องค์กรของรัฐกำลังทำอยู่ในพื้นที่ชุมชนของเขา พวกเขามีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นต่อโครงการนั้นๆ โดยกระบวนการดังกล่าวจะช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร และช่วยในการปรับปรุงการตัดสินใจของรัฐให้เหมาะสม เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มีการเจริญต่อไป ประชาชนที่ได้รับข่าวสารสนใจ เข้าใจ มีความรู้ และเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองมากจะทำให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมาก จะเห็นได้ว่า หากมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และการประชาสัมพันธ์ จะถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในทาง

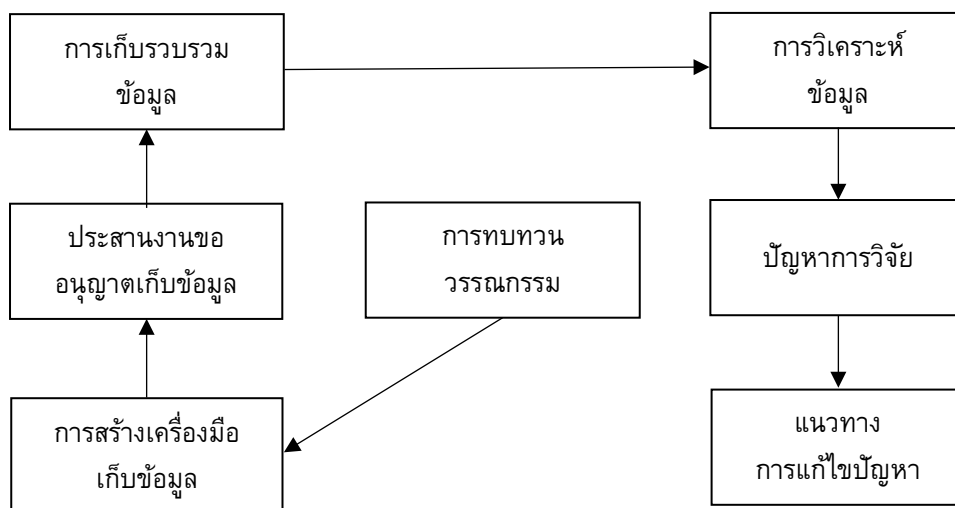
การเมืองอย่างมาก และการที่ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารมากจนมีความรู้และความเข้าใจในข้อเท็จจริงต่างๆ ทางการเมืองในระดับค่อนข้างสูงแล้ว มักส่งผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วม ส่วนวิธีการชักจูงหรือการบังคับให้มีส่วนร่วม สอดคล้องกับ นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527 อ้างถึงใน พระวัชชัย สนตะมโม, 2561) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ 1) ความศรัทธาที่มีต่อความน่าเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน 2) ความเกรงใจต่อบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติยศตำแหน่ง ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วยทั้งๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะกระทำ 3) อำนาจบังคับที่เกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า ทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่างๆ เช่น บังคับให้ทำงาน แต่ประชาชนไม่ได้อยากทำ ก็อาจไม่สำคัญเท่ากับการเปิดกว้างให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ สอดคล้องกับ ภานุวัฒน์ แก้วแหยม (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการกระทำของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหิน อำเภอยะบะดี จังหวัดลพบุรี พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหิน มีแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับตัวแบบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation Spectrum) ของสมาคมการมีส่วนร่วมสากล (International Association for Public Participation: IAP2) โดยปัญหาและอุปสรรคที่พบ มีดังนี้ 1) ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 2) ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 3) ประชาชนบางส่วนยังมีข้อสงสัยในข้อมูลการเสนอปัญหา ความต้องการ และขาดความเชื่อมั่นต่อการเสนอข้อมูล ซึ่งมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ดังนี้ 1) การจัดโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชนให้เห็นถึง ความสำคัญของการมีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 2) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทางช่องทางต่างๆ 3) การสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญต่อการบริหารงานในกิจกรรมต่างๆ ที่เทศบาลจัดขึ้น ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อองค์กรและประชาชน เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่ต้องตระหนักต่อหลักการบริหารต่างๆ ที่ต้องเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ทางเจ้าหน้าที่และประชาชนจะต้องร่วมมือกันในการทำงาน ทั้ง 2 ฝ่าย ต้องมีระเบียบซึ่งกันและกัน และต้องมีความเข้าใจในการทำงานของแต่ละฝ่าย เพื่อให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ที่สำคัญประชาชนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารงานของเทศบาลและต้องมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของเทศบาล ด้วยความเต็มใจ เพื่อให้เกิดผลดีต่อองค์กรและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด

สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพราะประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และไม่ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ และอีกปัจจัยหนึ่งอาจเป็นเพราะเกรงใจหรือกลัวในอำนาจของเทศบาล ทำให้ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ทางผู้วิจัยมุ่งศึกษา “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี” จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแผนภูมิต่างนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสู่การสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมกับการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยยึดวัตถุประสงค์ของการศึกษาเป็นหลักสำคัญ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติตั้งแต่คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางชะแยง ข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่ที่ให้ความร่วมมือในการมาเป็นบุคคลซึ่งมีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง จำนวน 15 ท่าน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรีตำบลบางชะแยง จำนวน 1 ท่าน รองนายกเทศมนตรีตำบลบางชะแยง จำนวน 2 ท่าน สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางชะแยง จำนวน 2 ท่าน ปลัดเทศบาลตำบลบางชะแยง จำนวน 1 ท่าน รองปลัดเทศบาลตำบลบางชะแยง จำนวน 1 ท่าน ผู้นำชุมชน จำนวน 4 ท่าน และประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบางชะแยง จำนวน 4 ท่าน

แบบสัมภาษณ์นี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง และศึกษาปัญหาและอุปสรรค พร้อมแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน โดยผู้ศึกษาเลือกวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่มีประสบการณ์และสามารถให้ข้อมูลในประเด็นที่ต้องการศึกษาเป็นอย่างดี ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (open-ended questions) ใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants)

ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม 2567 ถึงวันที่ 1 เมษายน 2567 โดยก่อนสัมภาษณ์มีการนัดหมายผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลตามวัน เวลา และสถานที่ที่ผู้ถูกสัมภาษณ์สะดวกที่จะให้สัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์จะใช้การจดบันทึกและบันทึกเสียง โดยก่อนสัมภาษณ์จะขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์ในการจดบันทึกการสนทนาก่อนทุกครั้ง โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ชุด ในแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 ผู้วิจัยต้องการทราบถึงความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอน วิธีการ ทักษะคิด ความคาดหวังในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังต้องการทราบถึงปัจจัยของการมีส่วนร่วมว่าปัจจัยใดที่ทำให้เกิดปัญหา และอุปสรรค พร้อมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหาและผลลัพธ์ที่ได้จากการมีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจากคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางชะแยง ข้าราชการเทศบาลตำบลบางชะแยง จำนวน 7 ท่าน แบบสอบถามจำนวน 6 ข้อ ในแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 ผู้วิจัยต้องการทราบถึงความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ วิธีการเข้ามามีส่วนร่วมในการ และแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังต้องการทราบถึงปัจจัยของการมี

ส่วนร่วมว่าปัจจัยใดที่ทำให้เกิดปัญหา และอุปสรรค พร้อมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหาและผลลัพธ์ที่ได้จากการมีส่วนร่วม การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจากผู้นำชุมชน และประชาชนในเขตพื้นที่ จำนวน 8 ท่าน แบบสอบถาม 7 ข้อ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางชะแยง ข้าราชการเทศบาลตำบลบางชะแยง และผู้นำชุมชน ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบางชะแยงที่ให้ความร่วมมือในการมาเป็นบุคคลซึ่งมีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง รวมจำนวน 15 ท่าน พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีตำแหน่งเป็นคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางชะแยง ข้าราชการเทศบาลตำบลบางชะแยง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา ผู้นำชุมชนและประชาชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 มีอายุระหว่าง 30-40 ปี และมีอายุ 41-50 ปี เท่ากันจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา มีการศึกษามัธยมศึกษาและปริญญโท เท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และประถมศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานตำแหน่งงานใน อบต. ทต. ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อสม. กำนัน สมาชิกสภา มากกว่า ปลัด รองปลัด รองนายก และนายก ตามลำดับ

ผลการศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1 เกี่ยวกับการศึกษาความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอน วิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง พบว่า ต้องสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมีความเลื่อมใส ศรัทธา มีความยึดมั่น ถ้อยมั่นในมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ละเว้นความเกรงใจระหว่างกัน ต้องให้ใจกับประชาชนมากกว่าการใช้อำนาจกับประชาชน เชิญชวนประชาชนให้เห็นถึงประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง เปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินชีวิต และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม กำหนดเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์นี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1 ผู้บริหารเทศบาล กล่าวว่า “....การที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ได้นั้นต้องสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมีความเลื่อมใส ศรัทธา มีความยึดมั่น ถ้อยมั่นในประโยชน์ส่วนรวม เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี....”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2567)

นอกจากนั้นแล้ว ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1 พบว่า ประชาชนขาดความเข้าใจ ขาดความรู้เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงไม่ให้ความร่วมมือ และประชาชนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ขาดพลังศรัทธาที่มีต่อกับคณะผู้บริหาร จึงไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็นที่เป็นข้อเท็จจริง เพราะเกรงกลัวอำนาจรัฐและประชาชนบางส่วนมีการศึกษาสูงกว่า ฐานะทางบ้านมีคงดีกว่า มีกิจการส่วนตัวจึงไม่มีเวลามาร่วมแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และมีความรอบรู้รอบด้านมากกว่าจึงขาดความศรัทธากับคณะผู้บริหารและข้าราชการ จึงไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับเทศบาลตำบลบางชะแยง ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์นี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1 ผู้บริหารเทศบาล กล่าวว่า “....ประชาชนขาดความเข้าใจ ขาดความรู้เริ่มตั้งแต่การวางแผนร่วมกัน เพื่อที่จะกำหนดนโยบาย ที่จะทำไปปฏิบัติในโครงการต่างๆ ที่มีผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2567)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 ให้ข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสำคัญระหว่างข้าราชการกับประชาชน ดังนี้ “....การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง ปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่ประชาชนมองข้าม ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเพราะกลัวอำนาจรัฐ และประชาชนบางกลุ่มประกอบธุรกิจส่วนตัว ทางบ้านฐานะดี จึงไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี....”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2567)

และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 พบว่า ผู้นำชุมชนและประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามคำสั่งของคณะผู้บริหาร ให้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ แต่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นอะไรมาก เพราะหวาดระแวงอำนาจรัฐ จะร่วมมือตามคำสั่งที่ให้ปฏิบัติ ผู้นำชุมชนและประชาชนไม่มีความรู้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขาดการสร้างแรงจูงใจจากคณะผู้บริหารเพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นใส ศรัทธา เมื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอโครงการ แต่ยังไม่เข้าใจว่าโครงการคืออะไร เพราะส่วนใหญ่เห็นคณะผู้บริหารวางแผนงาน กำหนดกิจกรรม ลงมือปฏิบัติ และติดตามผลประเมินผลกันเอง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 ผู้นำชุมชน กล่าวว่า “....มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติทุกโครงการตามคำสั่งของคณะผู้บริหารให้จัดสถานที่ จัดเวที....”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8, สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2567)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13 มีมุมมองว่า “.....มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ แต่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นอะไรมาก เพราะหวาดระแวงอำนาจรัฐ แต่จะร่วมมือตามคำสั่งที่ให้ปฏิบัติ....”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2567)

ในด้านปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 พบว่า ผู้นำชุมชน ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นนอกกรอบไม่มีใครรับฟัง จึงไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะระแวงอำนาจรัฐ ขาดความศรัทธากับทีมบริหารเนื่องจากใช้อำนาจสั่งการ จึงมีหน้าที่ร่วมลงมือปฏิบัติตามคำสั่งที่จะให้ทำเท่านั้น สำหรับประชาชนไม่มีความรู้การวางแผน ไม่มีความเข้าใจการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นคืออะไร ใครได้ผลประโยชน์ จึงทำให้ประชาชนบางกลุ่มเกิดการต่อต้าน และประชาชนบางกลุ่มนิ่งเฉยไม่สนใจ ไม่มีเวลาส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยต้องทำงานหารายได้เลี้ยงดูครอบครัว ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 ผู้นำชุมชน กล่าวว่า “....แสดงความคิดเห็นนอกกรอบไม่มีใครรับฟัง เรามีหน้าที่ร่วมลงมือปฏิบัติตามคำสั่งที่จะให้ทำ เท่านั้น...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8, สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2567)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12 ได้กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น “....เกิดจากขาดพลังศรัทธากับคณะผู้บริหารและข้าราชการ เพราะเมื่อเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นข้อเท็จจริงของปัญหา แต่โดนสั่งว่า...บางประเด็นห้ามพูดออกสื่อสาธารณะ....”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

ในส่วนของวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 พบว่า ผู้นำชุมชนและประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้ส่งเสริมประชาชนให้เกิดความศรัทธา

เชื่อมั่น เลื่อมใสในทีมบริหาร สร้างแรงจูงใจ สร้างความเป็นกันเองเพื่อผูกมิตรกับประชาชน ต้องไม่ใช้อำนาจรัฐกับประชาชน จากนั้นควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ประชาชน ให้เข้าใจขอบเขตการมีส่วนร่วม การวางแผน การลงมือปฏิบัติ ประโยชน์ที่ได้รับ ขอบเขตในการติดตามและประเมินผล ควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโซเชียลต่าง ๆ เพื่อให้ได้ประชาชนทั่วไปได้รับการพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 ผู้นำชุมชน กล่าวว่า “...สร้างความศรัทธาก่อน ต้องไม่ใช้อำนาจสั่งการ ต้องสร้างแรงจูงใจ สร้างความเป็นกันเองให้กับทุกคนด้วยความเท่าเทียม...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8, สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2567)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10 ได้กล่าวว่า “...ควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2567)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 มีความเห็นว่า “...ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ประชาชนให้เข้าใจขอบเขตการมีส่วนร่วม การวางแผน การลงมือปฏิบัติ ประโยชน์ที่ได้รับ ขอบเขตในการติดตามและประเมินผล...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2567)

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง เกิดจากประชาชนขาดความเข้าใจและขาดความรู้เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงไม่ให้ความร่วมมือ และประชาชนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ขาดความศรัทธาที่มีต่อกับคณะผู้บริหาร ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็นที่เป็นข้อเท็จจริง เนื่องจากเกรงกลัวอำนาจรัฐ และประชาชนบางส่วนมีการศึกษาสูงกว่า ฐานะทางบ้านมั่นคงดีกว่า มีกิจการส่วนตัวจึงไม่มีเวลามาร่วมแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และมีความรอบรู้รอบด้านมากกว่าจึงขาดความศรัทธากับคณะผู้บริหารและข้าราชการ จึงไม่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แนวทางแก้ไขปัญหามาตรับได้โดยทางเทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอโครงการ และคณะผู้บริหารและข้าราชการควรสร้างความศรัทธาทำให้ประชาชนมีความเชื่อถือ เลื่อมใส โดยไม่ใช้อำนาจเพื่อทำให้ประชาชนเกิดความเกรงกลัว และควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นผ่านสื่อเสียงตามสาย ผ่านสื่อโซเชียลทุกช่องทาง เพื่อให้ประชาชนและบุคคลทั่วไปได้รับรู้ รับทราบโดยทั่วกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี กำหนดใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น สาเหตุหลักเกิดจากประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทการมีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนบางส่วนยังมีข้อสงสัยในข้อมูลการเสนอปัญหา ความต้องการ และขาดความเชื่อมั่นต่อการเสนอข้อมูล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิพลรัตน์ คงยงค์ และ นิรัตน์ เพชรรัตน์ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลทุ่งนารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ และแก้ไขปัญหาไม่ตรงจุด อาชีพและวัยรุ่นจะไม่ค่อยมีโอกาสในการร่วมดำเนินการ คนที่อายุมากก็จะไม่สะดวกเข้าร่วมงานกับชุมชนบ่อยนัก อีกทั้งประชาชนไม่เข้าใจในแต่ละเรื่อง แต่ละด้านของการร่วมโครงการกิจกรรมต่างๆ จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือ นอกจากนั้นแล้วประชาชนไม่มีความศรัทธา ขาดความเชื่อมั่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกรงกลัวอำนาจของเทศบาล แก้ไขโดยเทศบาลควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับส่วนร่วมการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และประโยชน์ที่ได้รับ และควรจัด

เวทีสัมมนาให้แก่ประชาชนทุกเดือน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และในส่วนของประชาชนไม่มีความศรัทธาขาดความเชื่อมั่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเกรงกลัวอำนาจของเทศบาล ทางเทศบาลต้องสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมีความเลื่อมใส ศรัทธา มีความยึดมั่น ถือมั่นสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ต้องให้ใจกับประชาชนมากกว่าการใช้อำนาจ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า ผู้นำชุมชนและประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพียงแค่ทำตามคำสั่งของคณะผู้บริหารที่ให้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติแต่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นอะไรมาก เพราะหวาดระแวงอำนาจรัฐ ผู้นำชุมชนและประชาชนไม่มีความรู้เมื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอโครงการ แต่ยังไม่เข้าใจว่าโครงการคืออะไร เพราะส่วนใหญ่เห็นคณะผู้บริหาร วางแผนงาน กำหนดกิจกรรม ลงมือปฏิบัติ และติดตามผลประเมินผลกันเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ พระราชชัย สนตะมุโม (2561) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมประกอบไปด้วยความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลที่มีต่อความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน และความเกรงใจต่อบุคคลที่เคารพนับถือ มีเกียรติยศตำแหน่งที่สูงกว่า จะทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วย ทั้งที่ยังไม่มีความศรัทธา และใช้อำนาจบังคับที่เกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่างๆ บังคับให้ทำงาน แก้ไขได้ด้วยการให้ความเสมอภาค ให้ความยุติธรรมเท่าเทียมกับประชาชนทุกคน จากนั้นจึงจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมวางแผนกิจกรรม ร่วมวางแผนโครงการต่างๆ ร่วมลงมือปฏิบัติ ลงมือกิจกรรมด้วยกัน ติดตามและประเมินผลสำเร็จที่ได้รับร่วมกัน เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อทางโซเชียลทุกช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนให้ทราบโดยทั่วกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ เดช อุณหะจิรัช (2565) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต้องให้มีส่วนร่วมการตัดสินใจ มีส่วนในการคิดริเริ่ม แลกเปลี่ยนข้อมูลอภิปรายถึงปัญหาและความต้องการ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การตัดสินใจขั้นตอนระหว่างร่วมปฏิบัติงานเพื่อกำหนดทางเลือกในการนำไปปฏิบัติ มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ เช่น มีรายได้เพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุริมา เทพวงศ์ (2562) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นความร่วมมือของประชาชนด้วยความตั้งใจและสมัครใจ โดยไม่ถูกบังคับ ซึ่งประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานตามแผนงานและมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลแผนโครงการต่างๆ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้

จากผลการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ เทศบาลควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และจัดเวทีสัมมนาเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนข้อมูล และให้โอกาสประชาชนเสนอโครงการ อีกทั้งควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานโครงการต่างๆ เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้รับทราบผ่านเสียงตามสาย และผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ทุกช่องทาง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาความคาดหวังการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
- 2) ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
- 3) ควรมีการศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น*. สืบค้นจาก www.dla.go.th/work/planlocal2.
- เดช อุณหะจิรังรักษ์. (2565). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทศบาลตำบลโนนฆ้อง. (2562). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนฆ้องอำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น*.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณการพิมพ์.
- พระวัชชัย สุนติธมโม. (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้วจังหวัดสระแก้ว*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิพลรัตน์ คงยงค์ และ นิรัตน์ เพชรรัตน์. (2563). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลทุ่งนารี อำเภอบำบอน จังหวัดพัทลุง*. สาขาวิชาการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุธิมา เทพวงศ์. (2562). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำราญ ท้าวเงิน และคณะ. (2561). *การประเมินความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดึก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์*. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- International Association for Public Participation. (2007). *IAP2 Spectrum of Public Participation*. Retrieved from http://www.iap2.org/associations/4748/files/IAP2%20Spectrum_vertical.pdf.
- World Health Organization. (2002). *Active Ageing A Policy Framework*. England: World Health Organization.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).